

DIJOUS
10 DE MARÇ DEL 2016
NÚMERO 1913

1,30 EUROS

**DIARI EUROPEU
DE L'ANY**

26

**ÀNGEL
CASTINEIRA**

càtedra de lideratges, Esade-URL

**Puigdemont haurà de
vetllar constantment per
reduir els dissensos i les
crisis internes i demostrar
capacitat negociadora**

27

M. ESQUERDA

directora de l'Institut Borja de Bioètica

**Cap estudi ha demostrat
una eficàcia de l'homeopatia
superior a la del placebo,
però ¿hem de fer que el
pacient deixi de confiar-hi?**

28

MIQUEL CARRILLO
Àgora Nord-Sud

**L'assassinat de
Berta Cáceres prova que
estem deixant els activistes
pels drets humans
als peus dels cavalls**

P 18

‘TOP MANTA’

Prioritat: multar el client

L'Ajuntament de Barcelona perseguirà proveïdors i compradors

PERE TORDERA

P 04-05

BLOQUEIG INSTITUCIONAL

Tensions al PP i Podem per la investidura

Iglesias veu com li esclata una crisi territorial a Madrid i l'ala dura li reclama trencar amb el PSOE

L'expresident popular de Múrcia, la primera veu autoritzada del partit que demana a Rajoy que plegui

P 16-17

Pressió als partits per lluitar contra la pobresa

Les entitats reclamen al Parlament mesures efectives per frenar la desigualtat

MANOLO GARCÍA

P 20

Els assalariats de base guanyen poder adquisitiu

La pujada de sous i la inflació negativa canvien la tendència a la baixa dels últims anys

BONDIA

ANTONI BASSAS

@ANTONIBASSAS

Estudis
i sortides
professionals

AQUART D'ESO ELS NOIS I NOIES viuen la tria del tipus de batxillerat fins i tot amb angoixa. A vegades els sents rebaixar el llistó dels seus somnis perquè creuen que no arribaran a la nota de tall. Crec que, per un cantó, hem de responsabilitzar l'alumnat: el que els passi a la vida dependrà, sobretot, del seu esforç, i el primer esforç que han de fer és identificar què els agrada fer, independentment de si té o no té sortides laborals. I, per un altre cantó, els hem de desangoixar. Si sempre estem repetint que al món cap al qual anem caldrà aprendre i desaprendre sovint, i que tan importants com els coneixements són les actituds, per què han d'angoixar-se als 15 anys per una tria que sabem que no ho decidirà tot? ¿Se'n parla, d'això, al Saló de l'Ensenyament?

L'EDITORIAL

Acabar amb la pobresa,
el primer imperatiu moral

“La renda mínima d'inserció era l'últim recurs, i el 2010 vam patir un cop molt fort i encara no ens en hem recuperat. No estem parlant de caritat, és un dret de la ciutadania per una vida digna”.

Les paraules de la portaveu de la plataforma Pobra Zero, Teresa Crespo, van ressonar ahir entre les parets de la cambra catalana, que va acollir un ple monogràfic sobre la pobresa. El cert és que el debat entre els grups polítics va ser intens i va oferir tot un ventall de posicions i propostes per millorar les condicions de vida de les persones que ho passen pitjor. Però, un cop més, el debat es va encallar en la qüestió de les finances de la Generalitat.

I això que pràcticament tothom, fins i tot Ciutadans, va reconèixer que Catalunya està infrafinançada. És evident que aquest és un problema que uns resolldrien amb una simple reforma del sistema de finançament, i uns altres amb la Hisenda pròpia d'un estat independent, però això no pot ser un fre perquè es prenguin mesures i, amb els recursos disponibles ara mateix, es doni prio-

ritat a cobrir les necessitats peremptòries de la gent a qui la crisi ha deixat en una situació insostenible. I és evident, també, que el millor instrument per convertir en accions concretes els acords que avui previsiblement s'aprovaran són uns pressupostos. Ha arribat l'hora de donar exemple i posar fil a l'agulla. Junts pel Sí té la responsabilitat, com a grup majoritari, de liderar el debat pressupostari i plantejar propostes, no només en l'àmbit social sinó també en el de l'economia productiva. El

més lògic seria una entesa amb la CUP, però el diàleg, tal com es va escenificar ahir, ha de ser amb totes les forces.

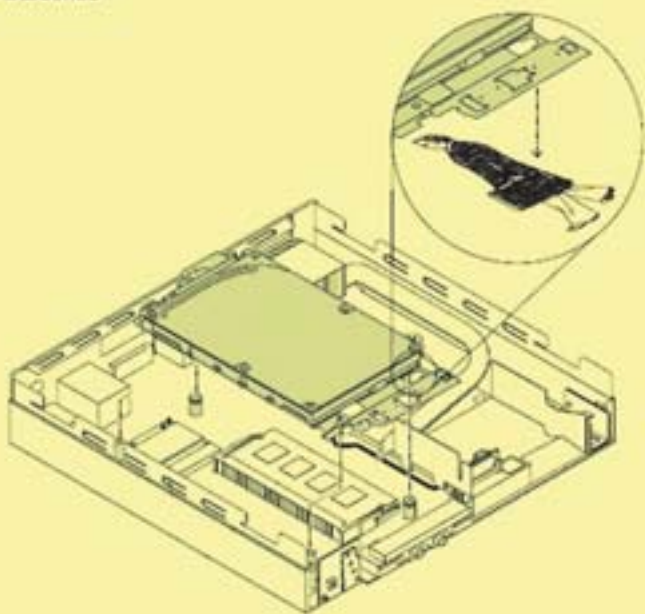
Els eixos a tractar han d'incloure els que ja consten al manifest

de Pobra Zero: salaris dignes, fiscalitat justa, prestacions suficients, habitatge, educació i salut per a tothom, lluita contra el racisme i cooperació internacional per assegurar el desenvolupament del Tercer Món. Si Catalunya aspira a ser un país millor, si vol esdevenir el mirall d'una futura República, ha de començar a dibuixar des d'avui un horitzó marcat per imperatius morals com el de l'eradicació de la pobresa.

La falta de recursos del Govern
no pot ser una excusa per no fer
polítiques socials ambicioses

DE FIT A FIT

El disc dur de Bårceas

JORDI DURÓ

dietarivv

VICENÇ VILLATORO

10 DE MARÇ

A la UGT fan campanya contra Àlvarez per català

Josep Maria Àlvarez, català nascut a Astúries, màxim dirigent de la UGT a Catalunya, es presenta per dirigir la UGT espanyola en substitució de Cándido Méndez. En la campanya per a aquesta elecció, hi ha qui des de dins de la UGT i des de fora considera que no seria bo que Àlvarez dirigís la UGT espanyola perquè ve d'on ve. De la UGT catalana, de Catalunya. Expliquen que Àlvarez s'ha mostrat favorable al dret a decidir. Com ho han fet el vuitanta per cent dels catalans, votants del sí o del no a la independència (l'altre dia es manifestaven en aquesta direcció els d'Estopa). Àlvarez no podria dirigir la UGT espanyola perquè està situat en el corrent central de l'opinió pública catalana. Ser català, estar situat en l'ampli espectre central de la normalitat política a Catalunya, t'inhabilita per ocupar un lloc dirigent a Espanya. No ara, des de fa dècades. Observem els governs espanyols de molts i molts anys. Per ser dirigent a Espanya, un català s'ha de convertir en excèntric a Catalunya. Espanya margina i expulsa a qui ve de les posicions centrals a Catalunya i després s'estranya que hi hagi tants independentistes. És difícil que et vulguis quedar allà on no et volen. O et volen només per a segons què.

Què pots trobar a la Botiga de l'ARA?

Edicions especials, col·leccions, vins de la nostra terra, música, articles destacats, llibres, cinema, jocs...

'Quincalla', 'Educar millor', 'A la cara',
'Un dia perfecte per volar', 'Doctor Slump',
'Joies italianes i altres meravelles' i molt més!

Entra a
Botiga.ara.cat

LA BOTIGA
DE L'ARA

Societat

DRETS SOCIALS

Teresa Crespo, portaveu de Pobresa Zero, intervenint ahir a l'inici del ple monogràfic. El 2014 cap representant de les entitats ho va poder fer. MANOLO GARCÍA

ALBERT SOLÉ
BARCELONA

Conjura per evitar el fiasco del ple de la pobresa del 2014

Els partits discrepen de la recepta per acabar amb aquesta plaga, que ha empitjorat els últims dos anys

El ple monogràfic sobre la pobresa al Parlament va començar amb el discurs de Teresa Crespo, portaveu de la plataforma Pobresa Zero. Això, que no tindria res d'extraordinari, ahir ho va ser perquè en l'anterior ple per abordar aquest problema social –el març del 2014– cap representant de les entitats socials ho va poder fer. El dia abans sí que es va organitzar un ple paral·lel amb les entitats, però fora de la cambra, en una altra sala del Parlament. Aquell ple del 2014 va estar molt present ahir en totes les intervencions dels portaveus dels sis partits amb representació, i una de les poques coses en què tots es van posar d'acord és a evitar que es repeteixi el mateix fiasco que llavors. “Nosaltres tampoc vam sortir satisfets del ple de la pobresa de fa dos anys, no ens vam agradar”, admetia la consellera de la Presidència, Neus Munté, que el 2014 era la consellera de Benestar. I el missatge de Teresa Crespo va ser molt clar: “Tot i que ens diuen que l'economia va millor, la nostra realitat és que no va tan bé. La renda mínima d'inserció (RMI) no és caritat, és un dret per a una vida digna”.

Però el fet que els partits es conjuressin a impulsar mesures reals per revertir les xifres de pobresa a Catalunya –que no han parat de créixer des de l'esclat de la crisi malgrat les mesures aprovades en aquell ple del 2014– no va evitar el debat polític. Ahir cadascú va presentar les seves propostes de resolució, i avui es votaran i veurem realment en què es posaran d'acord i en què no. En aquest sentit, Pepa Muñoz, representant de la Taula del Tercer Sector Social, va ser molt prudent a l'hora de valorar el

Error
El Govern entona el 'mea culpa' amb els fons de la pobresa energètica

ple d'ahir: “No volem que aquest ple acabi amb un brindis al sol com el de fa dos anys. Per això som escèptics. Veurem quines decisions prenen”.

Beques menjador

Una altra de les polèmiques d'ahir va ser el grau de compliment dels minso acords del 2014. La consellera Munté va defensar que se n'havien complert un 86%, cosa que l'oposició no s'acaba de creure perquè no ho han pogut comprovar. Per aquest motiu, la proposta de resolució que

avui es votarà i que té el màxim consens previ –PSC, CSQP, C's i PP– és precisament la creació d'una comissió de seguiment en què hi hagi el Govern, tots els partits i les entitats socials –a diferència de la comissió del 2014– per fiscalitzar el compliment dels acords que es prenguin avui. Un exemple de la malfiança entre el Govern i l'oposició sobre el grau de compliment són les beques menjador per a tothom, i del 100%. Neus Munté i la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, asseguren que això ja s'havia complert, però els partits d'esquerres asseguren que no i per això ho tornen a proposar.

70 milions per al pla de xoc

Entre les propostes que els partits van llançar ahir des del faristol, tant Junts pel Sí com els diferents consellers del Govern que van intervenir en el ple es van centrar a parlar de les mesures incloses dins del pla de xoc social que van acordar amb la CUP per permetre la investidura de Carles Puigdemont. Aquestes mesures suposen 270 milions del pressupost del 2016, que s'haurà d'aprovar en els pròxims mesos. En aquest aspecte, Marta Ribas, des de Catalunya Sí que es Pot, va preguntar al conseller d'Economia, Oriol Junqueras, si no podrien augmentar aquesta partida

L'OPERACIÓ BIQUINI DE L'ADMINISTRACIÓ

Una de les propostes de Ciutadans per tenir més ingressos va ser eliminar els ens supramunicipals. Neus Munté els va respondre dient que proposessin també d'eliminar el ministeri de Cultura a Madrid.

PLA DE SEGONA OPORTUNITAT PER A LES FAMÍLIES

La proposta principal del PP és un pla de segona oportunitat per a les famílies, igual que es va fer per als bancs, perquè puguin renegociar els seus deutes. Els populars proposen una partida de 300 milions.

Els punts per buscar acords passen per aquestes mesures

● **Òrgan de supervisió**

Per evitar els incompliments dels acords d'aquest ple, tota l'oposició menys la CUP proposa la creació d'un òrgan de seguiment amb tots els partits que hi participin.

● **Beques menjador**

Tots els grups, cadascun amb els seus matisos, admeten la necessitat de garantir més recursos per assegurar l'alimentació infantil i presenten propostes per millorar en aquest àmbit.

● **Impost de successions**

Una de les propostes de CSQP per augmentar la inversió social defensa la recuperació de l'impost de successions, una mesura que la CUP també ha defensat fins ara i que implica punts de discòrdia dins de JxSí.

● **Renda mínima**

Els partits d'esquerres reclamen tornar al model del 2010, modificat per CiU.

● **Pobresa energètica**

JxS proposa que els 10 milions dels fons es gastin sencers.

● **Exigències a l'Estat**

JxS vol reclamar a l'estat espanyol que revisi els objectius de déficit i pagui els deutes pendents amb Catalunya, com ara el de la disposició addicional tercera de l'Estatut.

del pressupost –un 0,7% del total– per poder ser més ambiciosos amb les propostes contra la pobresa, cosa a la qual el president d'ERC no va respondre. De fet, Eva Granados, del PSC, una de les coses que va criticar és que la partida per a polítiques socials del pressupost del 2015 –amb una xifra inferior– no s'ha executat sencera. El cas més flagrant és el del fons de 10 milions per ajudar a pagar els subministraments, dels quals només es van fer servir 2 milions. Aquí és on el Govern va ser més clar en l'autocrítica: “El mecanisme d'ajuts per lluitar contra la pobresa energètica hem d'admetre que no ha funcionat, no era la millor eina perquè no s'han repartit tots els fons previstos. Ho millorarem”, va admetre la consellera de Governació, Meritxell Borràs. I la consellera Munté ho confirmava: “Estem reformulant el sistema per arribar a més gent. Busquem agilitzar la burocràcia que permeti facilitar-ne l'accés”.

La renda mínima d'inserció (RMI) va ser un altre dels focus d'atenció dels partits, ja que la majoria van demanar que es garanteixi que tothom que compleixi els criteris la cobri, amb una partida pressupostària oberta, és a dir, tornar al model anterior al 2010, quan CiU el va modificar a la baixa, i encara continua així. —

El procés sobiranista també embolcalla el debat social

El Govern demana suport per als comptes i el pla de xoc

SARA GONZÁLEZ
BARCELONA

Que la dicotomia entre eix nacional i eix social s'ha dinamitat del tot per passar a funcionar en simbiosi es va fer evident ahir en el ple sobre l'emergència social celebrat al Parlament. Ja fos per reivindicar la independència o bé l'estatus a assolir per combatre la situació d'emergència social, per carregar justament contra aquesta associació o per fer notar que la ciutadania ha de tenir les seves necessitats bàsiques cobertes per ser capaç de decidir, el procés sobiranista va acabar embolcallant una sessió plenària concebuda especialment per acordar mesures concretes per combatre la pobresa. Va ser, de fet, l'arma llancívola en un context en el qual hi havia un diagnòstic compartit per tots els grups parlamentaris: la pobresa ha esdevingut una plaga sistèmica més enllà de la crisi. En la manera com s'ha de combatre és on apareix la discòrdia.

El PSC i Catalunya Sí que es Pot (CSQP), els dos sol·licitants del ple extraordinari, van arrencar advertint que en cap cas volien que aquest debat servís per erosionar l'acord de govern entre Junts pel Sí i la CUP –que avui posarà a prova la seva solidesa en les votacions de les propostes de resolució– sinó per situar l'agenda social al centre de l'agenda de la legislatura. Però el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va encendre el debat posant sobre la taula amb claredat el full de ruta del seu Govern: “La independència és el camí per donar resposta a les necessitats més immediates de la gent”. Acte seguit, fins a sis consellers van centrar la seva intervenció a reivindicar la feina feta fins ara, a reconèixer, en algun cas, que encara queda camí per recórrer i a demanar “realisme” a l'oposició tenint en compte que Catalunya té les mans lligades per les limitacions pressupostàries.

El suport als pressupostos

Segons el Govern, la millor manera d'avançar és aprovar uns pressupostos que han de fer possible el pla de xoc social esbossat amb la CUP, que ahir va evitar comprometre's amb la seva aprovació. Puigdemont va demanar, en aquest sentit, el suport de tothom. Però l'oposició ja estava en peu de guerra perquè va interpretar que des del Govern es condicionava l'eradicació de la pobresa a l'estat independent. “Un Govern que planteja que la solució màgica és la independència el que menys pot fer és demanar realisme

Junqueras va demanar suport a uns pressupostos que inclouran les mesures del pla de xoc acordades amb la CUP. L'oposició, però, les veu “insuficients”.

MANOLO GARCÍA

a l'oposició”, va etzibar la cap de l'oposició i líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas. El PP també es va mostrar contundent i va retreure a Puigdemont que segueixi escudant-se en el govern espanyol per justificar la falta d'inversions en polítiques socials. “No es pot utilitzar un ple de pobresa per fer un míting independentista”, va deixar anar el diputat Fernando Sánchez.

Tant el PSC com CSQP van lamentar que l'executiu supedités la “cohesió social” a l'estat propi i de cara als pressupostos ja van avançar que consideren del tot “insuficient” el pla de xoc acordat amb els cupaires. “Hi ha milers de famílies que no poden esperar ni 18 mesos ni 6”, va dir la diputada de la confluència d'esquerres Marta Ribas, que no es va estar de subratllar que hi ha dos milions de ciutadans al llindar de la pobresa, tota una “Meridiana ben plena”, va ironitzar fent referència al procés que lidera el Govern. Conscient del difícil paper que té, la CUP va centrar el seu missatge a carregar contra el sistema capitalista i va qualificar el ple sobre emergència social “d'acte d'impotència”. De complicitat amb els pressupostos, no en va mostrar, de moment, cap ni una. —

Un encreuament de retrets pel full de ruta cap a l'estat propi

Carles Puigdemont

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“La independència és el camí per donar resposta a les necessitats més immediates de la gent”

Oriol Junqueras

VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Bona part del pla de xoc social està associada a l'aprovació dels pressupostos”

Inés Arrimadas

LÍDER DE CIUTADANS AL PARLAMENT

“Un Govern que planteja que la solució màgica és la independència no pot demanar realisme a l'oposició”

Eva Granados

PORTAVEU DEL PSC AL PARLAMENT

“Podien sortir del monotema i ens diuen que quan hi hagi independència hi haurà cohesió social”

Marta Ribas

DIPUTADA DE CATALUNYA SÍ QUE ES POT

“No ho dilatin amb promeses de paradisos terrenals. Hi ha famílies que no poden esperar ni 18 mesos ni 6”

Fernando Sánchez

DIPUTAT DEL PP

“No es pot utilitzar un ple de pobresa per fer un míting independentista ni per parlar d'insolidaritat”

Gabriela Serra

DIPUTADA DE LA CUP

“Cal avançar cap a la república catalana per tenir una administració bel·ligerant contra la pobresa”